31970R1251

30.6.1970 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* L 142/24

UREDBA KOMISIJE (EGS) št. 1251/70
z dne 29. junija 1970
o pravici delavcev, da ostanejo na ozemlju države članice, po tem, ko so bili tam zaposleni

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 48(3)(d) Pogodbe ter člena 2 Protokola o Velikem vojvodstvu Luksemburg,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [1],

ker sta Uredba Sveta (EGS) št. 1612/68 [2] z dne 15. oktobra 1968 in Direktiva Sveta št. 68/360/EGS z dne 15. oktobra 1968 [3] omogočili zagotovitev prostega gibanja delavcev po koncu niza ukrepov, ki jih je treba postopno uresničiti; ker je posledica pravice do prebivanja, ki si jo pridobijo delavci z zaposlitvijo, s Pogodbo zagotovljena pravica delavcev, da ostanejo na ozemlju države članice, po tem, ko so bili v njej zaposleni; ker je pomembno določiti pogoje za uresničevanje te pravice;

ker omenjeni uredba Sveta in direktiva Sveta vsebujeta ustrezne predpise o pravici delavcev do prebivanja na ozemlju države članice zaradi zaposlitve; ker se pravica do tega, da ostanejo na ozemlju, navedena v členu 48(3)(d) Pogodbe, tolmači kot pravica delavca, da ohrani svoje prebivališče na ozemlju države članice, ko preneha biti tam zaposlen;

ker mobilnost delavcev v Skupnosti zahteva, da se delavci lahko zaporedno zaposlujejo v več državah članicah, ne da bi bili zaradi tega postavljeni v slabši položaj;

ker je predvsem pomembno zagotoviti delavcu, ki prebiva na ozemlju države članice, pravico, da ostane na tem ozemlju, ko preneha z zaposlitvijo, ker je dosegel starost za upokojitev ali zaradi trajne nezmožnosti za delo; ker je enako pomembno zagotoviti to pravico delavcu, ki po obdobju zaposlitve in prebivanja na ozemlju države članice dela kot zaposlena oseba na ozemlju druge države članice, vendar ohrani svoje prebivališče na ozemlju prve države;

ker je za določitev pogojev, pod katerimi nastane pravica do tega, da delavec ostane na ozemlju države, treba upoštevati razloge, ki so povzročili prenehanje zaposlitve na ozemlju zadevne države članice, in zlasti razliko med upokojitvijo, normalnim in predvidljivim zaključkom delovne dobe, ter med nezmožnostjo za delo, ki povzroči zgodnje in nepredvidljivo prenehanje dela; ker je treba predpisati posebne pogoje za primere, ko je prenehanje dela posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni, ali primere, ko je delavčev zakonec zdaj ali je bil prej državljan zadevne države članice;

ker bi moral delavec, ki doseže zaključek svoje delovne dobe, imeti na voljo dovolj časa za odločitev o tem, kje bi želel prebivati;

ker ima uresničevanje pravice delavca do tega, da ostane na ozemlju države članice, za posledico to, da se taka pravica razširi na člane njegove družine; ker je v primeru smrti delavca med delovno dobo treba priznati ohranitev pravice do prebivanja za člane njegove družine in ker morajo za to veljati posebni pogoji;

ker morajo biti osebe, za katere velja pravica do tega, da ostanejo na ozemlju države članice, deležne enake obravnave kot nacionalni delavci, ki so zaključili svojo delovno dobo,

JE SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Določbe te uredbe se uporabljajo za državljane države članice, ki so delali kot zaposlene osebe na ozemlju druge države članice, in za njihove družinske člane, kot so opredeljeni v členu 10 Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 o prostem gibanju delavcev znotraj Skupnosti.

Člen 2

1. Naslednje osebe imajo pravico, da za stalno ostanejo na ozemlju države članice:

(a) delavec, ki je ob zaključku svoje delovne dobe dopolnil starost, ki je na podlagi zakona te države članice določena za

[1] UL C 65, 5.6.1970, str. 16.
[2] UL L 257, 19.10.1968, str. 2.
[3] UL L 257, 19.10.1968, str. 13.

priznanje pravice do starostne pokojnine, in ki je bil v tej državi zaposlen najmanj zadnjih dvanajst mesecev ter je tam neprekinjeno prebival več kot tri leta;

(b) delavec, ki je neprekinjeno prebival na ozemlju te države več kot dve leti in je tam prenehal delati kot zaposlena oseba zaradi trajne nezmožnosti za delo. Če je takšna nezmožnost za delo posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni, zaradi katere je upravičen do pokojnine, ki jo v celoti ali delno izplačuje pristojni organ te države, se ne zahteva izpolnjevanje pogoja glede trajanja prebivanja v tej državi;

(c) delavec, ki po treh letih neprekinjene zaposlitve in prebivanja na ozemlju te države dela kot zaposlena oseba na ozemlju druge države članice in ohrani svoje prebivališče na ozemlju prve države, kamor se praviloma vrača vsak dan ali vsaj enkrat tedensko.

Obdobja zaposlitve, zaključena na ta način v drugi državi članici, se za namene upravičenosti do pravic iz pododstavkov a) in b) štejejo, kot da bi jih delavec opravil na ozemlju države, kjer ima prebivališče.

2. Pogoji glede dolžine prebivanja in zaposlitve, določeni v odstavku 1(a), in pogoj glede dolžine prebivanja, določen v odstavku 1(b), se ne uporabljajo, če je delavčev zakonec državljan zadevne države članice ali če je izgubil državljanstvo te države zaradi poroke s tem delavcem.

Člen 3

1. Družinski člani delavca, navedeni v členu 1 te uredbe, ki prebivajo skupaj z njim na ozemlju države članice, imajo pravico, da tam ostanejo za stalno, če je delavec pridobil pravico, da ostane na ozemlju te države v skladu s členom 2, in imajo pravico, da ostanejo na ozemlju te države tudi po njegovi smrti.

2. Če pa delavec umre v času delovne dobe in preden je pridobil pravico, da ostane na ozemlju zadevne države članice, imajo njegovi družinski člani pravico, da tam za stalno ostanejo, pod pogojem:

— da je delavec do datuma smrti najmanj dve leti neprekinjeno prebival na ozemlju te države članice; ali

— da je smrt posledica nesreče pri delu ali poklicne bolezni; ali

— da je preživeli zakonec državljan te države ali da je izgubil državljanstvo te države zaradi poroke z delavcem.

Člen 4

1. Neprekinjeno prebivanje iz členov2(1) in 3(2) se lahko dokazuje z vsakim dokazilom, ki se uporablja v državi prebivanja. Začasne odsotnosti, ki skupaj ne presegajo treh mesecev na leto, niti daljše odsotnosti zaradi izpolnjevanja vojaških obveznosti, se ne štejejo kot prekinitev prebivanja.

2. Obdobja brezposelnosti brez lastne krivde, ki so pravilno zabeležena pri pristojnem zavodu za zaposlovanje, in obdobja odsotnosti zaradi bolezni ali nesreče, se štejejo kot obdobja zaposlenosti v smislu člena 2(1).

Člen 5

1. Oseba, ki je upravičena do pravice, da ostane na ozemlju države, lahko uveljavi to pravico v roku dveh let od pridobitve pravice v skladu s členom 2(1)(a) in (b) in členom 3. V tem roku sme upravičenec zapustiti ozemlje države članice, ne da bi to vplivalo na omenjeno pravico.

2. Od osebe se ne sme zahtevati izpolnjevanja posebnih formalnosti za uresničitev pravice, da ostane na ozemlju države.

Člen 6

1. Osebe, za katere se uporabljajo določbe te uredbe, so upravičene do dovoljenja za prebivanje, ki:

(a) se izda in podaljša brezplačno ali ob plačilu zneska, ki ne presega stroškov oziroma obremenitev, ki jih za izdajo ali podaljšanje osebnih dokumentov plačujejo državljani te države;

(b) mora biti veljavno na celotnem ozemlju države članice, ki ga izda;

(c) mora biti veljavno najmanj pet let in se avtomatično podaljšuje.

2. Obdobja, ko oseba ne prebiva v državi, ki ne presegajo šest zaporednih mesecev, ne vplivajo na veljavnost dovoljenja za prebivanje.

Člen 7

Pravica do enake obravnave, ki je določena v Uredbi Sveta (EGS) št. 1612/68, velja tudi za osebe, za katere se uporabljajo določbe te uredbe.

Člen 8

1. Ta uredba ne vpliva na določbe, določene z zakoni in drugimi predpisi države članice, če bi bile take določbe ugodnejše za državljane drugih držav članic.

2. Države članice olajšajo ponovni vstop na svoje ozemlje za delavce, ki so zapustili to ozemlje, po tem, ko so tam daljši čas stalno prebivali in so bili tam zaposleni, in ki se želijo vrniti na to ozemlje, ko dosežejo starost za upokojitev ali če so trajno nezmožni za delo.

Člen 9

1. Komisija lahko ob upoštevanju razvoja demografskega položaja v Velikem vojvodstvu Luksemburg na zahtevo te države predpiše drugačne pogoje od pogojev, določenih v tej uredbi, v zvezi z uresničevanjem pravice, da oseba ostane na ozemlju države Luksemburg.

2. V roku dveh mesecev od prejema zahteve, v kateri so navedene vse ustrezne podrobnosti, Komisija sprejme sklep, v katerem poda utemeljitev.

Komisija uradno obvesti Veliko vojvodstvo Luksemburg o tem sklepu in obvesti druge države članice.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. junija 1970

Za Komisijo

Predsednik

Jean REY